

Zlatá bula sicilská

Přemysl Otakar I. dokázal obratnou zahraniční politikou, především pragmatickým využitím mocenského zápasu Štaufů a Welfů o vládu v římskoněmecké říši, postupně prosadit životní zájmy českého státu. Roku 1198 získal od krále Filipa Švábského potvrzení dědičné královské hodnosti, a totéž roku 1203 od Oty IV. Brunšvického. Později se však postavil proti Otovi, v té době již císaři, na stranu mladičkého sicilského krále Fridricha z dynastie Štaufů, zvoleného za římského krále, chráněnce papeže Inocence III. Jednalo se o velmi riskantní politický tah. V případě, že by se Fridrich proti císaři Otovi neprosadil, Přemysla čekala ztráta trůnu a mocenského postavení. Fridrich pronikl přes Alpy do Kostnice a posléze do Basileje, kde 26. září 1212 odměnil za věrnost svého spojence, českého krále. Toho dne vydal jako „zvolený (designovaný) římský císař“, sicilský král, vévoda apulský a kníže kapujský tři slavnostní listiny, všechny zpečetěné zlatou pečetí-bulou sicilského krále. Dvě z nich byly určeny králi Přemyslovi, třetí jeho bratru, moravskému markrabímu Vladislavu Jindřichovi. S nejdůležitější z nich je tradičně spojováno označení **Zlatá bula sicilská**. Fridrich ustanovil a potvrdil – stejně jako jeho strýc král Filip – Přemysla králem a „na věky“ propůjčil jemu a jeho nástupcům České království dědičně a beze všech poplatků. Vyzdvihl svobodnou domácí volbu krále, s tím, že ten, kdo bude zvolen, pouze přijme od římského panovníka královské odznaky, tedy udělení království v léno. Fridrich také povolil, aby Přemysl a jeho nástupci ovládali všechna svá území, včetně těch, jež byla jakkoliv odcizena, a sami uváděli v úřad (investovali) své biskupy. Stanovil, aby se čeští králové účastnili pouze sněmů svolaných do Bamberku, Norimberku a s jistým omezením do Merseburku a k císařské korunovační jízdě do Říma poskytl buď 300 oděnců, nebo 300 hřiven stříbra.

Fridrich Sicilský schvaluje volbu českého krále a vymezuje jeho práva a povinnosti k říši

Překlad a prepis listiny:

FRIDRICH, z boží milosti a přízně designovaný císař Římanů, vždy rozmnožitel říše, král sicilský, vévoda apulský a kníže kapujský. Protože ozdoba a moc císařská předchází náš stav, že nejen hodnosti ostatních knížat, nýbrž i královská žezla uděluje náš majestát, pokládáme za slavnou a velikou věc, že v tak velikém dobrodiní naší štědrosti i jiným vzrůstá rozmnožení královské důstojnosti a že tím naše vznešenost netrpí nijakou újmu.

Proto my po přihlédnutí k přeslavným službám oddanosti, které veškerý lid český od dávného času věrně a oddaně prokazoval císařství římskému, a že jasný král jejich Otakar od začátku mezi jinými knížaty zvláště před ostatními nás vyvolil císařem a při naší volbě ustavičně a užitečně setrval, jako náš milý strýc blahé paměti král Filip po radě knížat svým privilegiem ustanovil, **také my jej králem ustanovujeme a potvrzujeme, a tak posvátné a důstojné ustanovení schvaluje a království české štědře a beze všeho vymáhání peněz i obvyklé spravedlnosti našeho dvora jemu a jeho nástupcům na věky propůjčujeme, chtějice, aby kdokoliv z nich bude zvolen králem, k nám nebo našim nástupcům přijel a náležitým způsobem odznaky královské přijal.**

Také povolujeme, aby on a jeho nástupcové drželi všechny hranice, které patří zmíněnému království, ať již by byly jakkoliv odcizeny. Také jemu a jeho dědicům úplně povolujeme právo a moc uvádět v úřad biskupy jeho království, ale tak, aby se těšili té svobodě a bezpečnosti, kterou mívali od našich předchůdců.

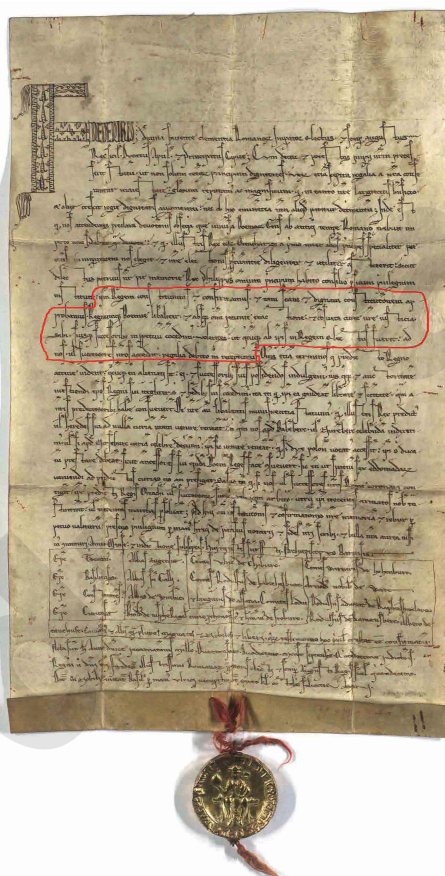
Ustanovujeme pak z nadbytku naší štědrosti, že řečený jasný král nebo jeho dědicové nejsou povinni účastí na žádném našem sněmu, s výjimkou těch, které bychom svolali do Bamberku nebo Norimberku. Pokud bychom nařídili držet sněm v Merseburku, jen tehdy jsou povinni přijít, jestliže kníže polský jsa

FREDERICUS divina favente clementia Romanorum imperator electus et semper augustus, rex Sicilie, ducatus Apulie et principatus Capue. Cum decor et potestas imperii nostrum precesserit statum, ut non solum ceterorum principum dignitates, verum etiam scepra regalia a nostra conferantur maiestate, gloriosum reputamus ac magnifici cum, quod in tanto nostre largitatis beneficio et aliis crescit regie dignitatis augmentum, nec ob hoc eminentia nostra aliquid patitur detrimentum.

Inde est, quod nos attendentes preclara devotionis obsequia, que universa Boemorum gens ab antiquo tempore Romano exhibuit imperio tam fideliter quam devote, et quod illustris rex eorum Ottacharus a primo inter alios principes specialiter pre ceteris in imperatorem nos elegit et nostre electionis perseverantie diligenter et utiliter astiterit, sicut dilectus patruus noster pie memorie rex Philippus omnium principum habito consilio per suum privilegium instituit, **ipsum regem constituimus et confirmamus et tam sanctam et dignam constitutionem Boemie liberaliter et absque omni pecunie exactione et consueta curie nostre successoribus in perpetuum concedimus, volentes, ut quicumque ab ipsis in regem electus fuerit, ad nos vel successores nostros accedat, regalia debito modo recepturus.**

Omnes etiam terminos, qui predicto regno attinere videntur, quocumque modo alienati sint, ei et successoribus suis possidendos indulgemus. Ius quoque et auctoritatem investiendi episcopos regni sui integraliter sibi et heredibus suis concedimus ita tamen, quod ipsi ea gaudeant libertate et securitate, quam a nostris predecessoribus habere consueverunt.

De nostre autem liberalitatis munificentia statuimus, quod illustris rex predictus vel heredes sui ad nullam curiam nostram venire teneantur, nisi quam nos apud

pozván, přijde, mají mu dát doprovod, jako někdy jejich předchůdcové, králové čeští činívali, ale tak, aby jim napřed byla určena lhůta šesti neděl k návštěvě řečených sněmů.

S tou však výhradou, kdybychom my nebo naši nástupcové byli v Římě korunováni, ponecháváme na vůli řečeného Otakara nebo jeho nástupců, aby k nám poslal tři sta ozbrojenců nebo vyplatil tři sta marek.

K trvalé paměti a moci tohoto našeho ustanovení a potvrzení poručili jsme toto privilegium sepsati rukou Jindřicha de Parisius, notáře a věrného našeho a zlatou bulou naši stvrditi roku, měsíce a indikce níže psaných.

Této věci svědkové jsou tito: arcibiskupz Bari, biskup tridentský, biskup basilejský, biskup kostnický, biskup churský, opat reichenauský, opat svatohavelský, opat weisemburský, Berthold z Neuffen, protonotář naší královské kanceláře, hrabě Oldřich z Kyburku, hrabě Rudolf z Habsburku a lantkrabě alsaský, hrabata

Ludvík a Heřman z Froburku, hrabě Werner z Hohenburku, urozený Arnold z Wart, Rudolf fojt z Raprechtsweileru, Rudolf z Ramensberku, Albero z Tanhausu komorník a mnoho jiných velmožů a urozených a svobodných, jejichž svědectvím je toto privilegium potvrzeno.

Stalo se léta od vtělení Páně tisícího dvoustého dvanáctého, v měsíci září, v patnácté indikci, království však pána našeho Fridricha nejjasnějšího vyvoleného císaře Římanů a vždy rozmnožitele říše, krále sicilského roku patnáctého.

Dáno ve vznešeném městě Basileji rukou Oldřicha místoprotonotáře šestých kalend říjnových šťastně amen.

Babenberc velNurenberc celebrandam indixerimus, vel si apud Merseburc curiam celebrare decreverimus, ipsi sic venire teneantur, quod si dux Polonie vocatus accesserit, ipsi ducatum prestare debeant, sicut antecessores sui, quondam Boemie reges, facere consueverunt, sic tamen, ut spatium sex eddomadarum veniendi ad predictas curias eis ante prefi gatur. Salvo tamen, quod, si nos vel successores nostros Rome coronari contigerit, ipsius predicti regis Ottacheri vel successorum suorum relinquimus arbitrio, utrum ipsi trecentos armatos nobis transmittant vel trecentas marchas persolvant.

Ad huius autem constitutionis et confirmationis nostre memoriam et robur perpetuo valiturum presens privilegium per manus Henrici de Parisius notarii et fidei delis nostri scribi et bulla nostra aurea iussimus communiri anno, mense et indictione subscriptis.

Huius rei testes sunt isti: archiepiscopus Barenensis, episcopus Tridentinus, episcopus Basiliensis, episcopus Constantiensis, episcopus Curiensis, abbas Augensis, abbas Sancti Galli, abbas de Wiceburc, Bertoldus de Nifphe regalis curie prothonotarius, comes Ulricus de Chiburc, comes Rudolfus de Habechesburc et langravius de Alsatia, comites Luduicus et Hermannus de Froburc, comes Warnerus de Hohenburc, Arnoldus nobilis de Wart, Rodulfus advocatus de Raprehteshiwilare, Rodulfus de Ramensberc, Albero de Tanehuse camerarius et alii quam plures magnates et nobiles et liberi, quorum testimonio hoc privilegium constat esse confirmatum.

Acta sunt hec anno Dominice incarnationis millesimo ducesimo duodecimo, mense Septembris, quintedecime indictionis, regni vero domini nostri Frederici illustrissimi Romanorum imperatoris electi et semper augusti, regis Sicilie, quintodecimo.

Datum in nobili civitate Basilea per manus Ulrici viceprothonotarii sexto Kalendas Octobris feliciter amen.

IN NOMINE DOMINI AMEN: FRIDERICUS: ET HEDDICE: CATHOLICUS: AVEN:

IN DEUS: divina favente clementia Romanorum imperator electus
et semper augustus. Tu rex sicil. Ducat apul. et principat capue. ad excellen-
dos regie et studium titulos. eorum uita non ubi acquirere decreuimus: que sine
ac deuotionem eorum uniuersa negotia tua promouenda integre ac incommutabili caritas
in experta didicimus. Magni namq ac honesti arbitrium fore: ut eorum q promou-
erit uis ab ostio a se tere n dubitauerit. ito soleris obsequi responderis: ut eorum
periculo. p. alios ad fauore uis salu alior ualena. Nos namq auarcentis pre-
clara deuotionis obsequia que illis tui rex deo nate drachar us manio cordis affectu cum
uniuersa Romanorum gente hac ten nob eribuit. ac etia duo argente imperium e t gah-
turi sui ad preem in quatu possum responde cupimus obsequio. p. ueniam ta presentibz
q. futuri q. no eodem regi boemie donam. confirmam. ac in p. ueniam p. ueniam p.
me man. u. l. e. t. m. h. l. e. r. u. c. u. i. c. u. e. q. u. e. r. e. t. g. o. t. o. n. i. s. o. i. e. q. u. i. u. i. u. i. g. e. n. t. e.
qualiter possessioni. p. u. r. a. u. i. m. r. e. p. i. e. m. a. n. o. r. e. g. l. o. s. u. s. h. o. m. a. n. o. r. u. m. i. m. p. e. r. a. t. o. r. a. u. g. u. s. t. u. s.
enit a dno. d. b. l. a. d. a. c. o. m. i. t. t. e. s. s. a. d. e. l. e. n. u. e. n. s. e. m. d. o. n. a. m. q. t. c. o. n. f. i. r. m. a. m. C. a. s. t. r. u. m. a. d. d. i. c. t. u. m. S. u. a. r.
c. e. n. b. e. a. t. m. u. i. t. e. r. i. a. l. i. b. e. r. u. i. c. u. i. u. i. q. u. e. i. n. t. e. r. o. m. i. n. i. s. o. m. n. i. b. z. u. n. i. u. e. r. s. i. t. e. q. u. a. l. i. b. e. t. p. o. s. s. e. s. s. i.
o. m. n. i. u. t. d. i. c. t. u. s. a. u. i. u. i. u. t. e. n. i. t. a. d. u. e. h. e. r. i. c. o. d. e. e. d. i. c. t. e. s. e. m. d. o. n. a. m. q. t. c. o. n. f. i. r. m. a. m. p. u. n.
t. a. q. u. e. e. g. l. i. a. d. i. c. t. a. c. u. m. d. i. e. h. e. n. b. u. c. h. t. o. m. n. i. b. z. p. e. n. t. e. n. t. i. s. s. u. s. s. e. m. d. o. n. a. m. q. t. c. o. n. f. i. r. m. a. m. s.
C. a. s. t. r. u. m. L. u. c. h. e. n. s. t. e. m. a. t. o. m. n. i. b. z. p. e. n. t. e. n. t. i. s. s. u. s. e. d. e. m. e. i. a. l. e. g. i. c. o. c. e. d. i. t. a. m. i. n. p. h. o. d. u. t. c. o. n. f. i. r. m. a.
m. p. o. s. s. e. s. s. i. o. n. e. s. g. a. n. e. l. e. t. h. e. r. e. a. t. o. m. n. i. b. z. p. a. n. t. e. n. t. i. s. s. u. s. p. r. e. t. e. r. a. C. a. s. t. r. u. m. L. o. m. n. i. a. u. i. p. a. n. t. e. n. t. i. s.
d. o. n. a. m. t. e. n. t. a. m. s. i. l. l. o. a. g. r. a. t. i. o. n. e. g. e. n. e. r. e. a. s. o. l. u. e. p. o. t. e. n. t. i. a. u. i. u. i. p. r. a. l. a. t. r. u. a. b. o. l. u. e. u. p. o. t. e. n. t. i. a.
q. u. o. d. t. r. e. a. b. e. i. d. e. d. e. g. e. e. l. e. c. t. u. m. u. n. i. u. e. r. s. a. q. r. u. e. i. g. e. n. t. a. u. e. r. i. t. a. t. i. u. i. u. i. q. u. i. u. i. u. i. d. e. c. r. e. u. i. m. u. s. t. a.
c. t. a. r. a. g. e. n. t. i. u. t. a. u. i. u. e. l. a. b. a. n. t. d. o. n. a. m. r. e. g. i. o. a. c. g. i. r. m. a. t. o. m. a. i. o. r. u. m. u. n. i. u. e. r. s. a. t. i. o. n. e. r. u. m. s. u. a. n. d. e. n. t. e. r. u. m. s. u. a.
s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. i. p. a. r. a. t. u. n. e. t. e. r. e. p. r. e. s. e. n. t. i. u. m. p. u. i. s. m. a. n. b. e. n. i. g. d. e. p. a. r. i. s. i. u. s. n. o. t. a. r. i. u. m. t. f. i. d. e. l. i. m. s. e. p. h. z. b. u. l. l. a. u. n. i.
a. u. t. e. a. p. u. s. t. i. a. g. a. u. a. r. i. u. s. a. l. a. n. o. d. i. e. t. e. t. m. e. d. i. o. c. i. u. b. s. e. p. t. a. h. u. i. u. e. t. a. t. e. s. u. r. d. i. c. h. e. n. g. e. b. a. r. e. t. p. e.
d. a. n. t. i. e. p. e. l. a. s. t. i. e. p. e. l. o. b. a. r. g. i. e. p. e. l. a. r. i. u. s. d. i. b. a. s. d. i. g. e. n. t. i. u. m. d. i. b. a. s. e. q. C. a. s. t. r. u. m. L. o. m. n. i. a. d. e. p. r. o. c. u. r. a. t. i. o. n. e.
d. e. r. e. p. o. s. s. e. h. a. g. a. t. a. r. r. e. g. i. o. n. o. r. d. o. c. t. u. r. i. e. d. e. C. h. e. n. u. e. t. d. o. c. t. u. r. i. u. s. d. e. h. a. b. e. r. c. h. e. n. s. e. t. l. a. g. u. s.
d. e. a. l. t. r. a. C. o. m. i. t. t. e. s. s. a. d. r. i. e. s. i. m. o. n. d. e. f. r. o. t. i. o. C. o. s. t. a. n. t. i. n. a. r. d. e. h. o. n. o. r. i. e. d. e. u. i. d. o. n. a. t. i. o. n. e. d. e. s. u. a. r. t. i. d. a. d.
p. a. d. u. o. c. t. e. d. e. h. a. p. t. a. s. t. r. u. m. l. a. r. e. a. l. b. e. r. o. d. e. c. a. n. o. n. i. s. t. i. d. u. l. l. d. e. h. a. n. t. e. b. e. r. a. t. a. l. i. u. s. p. u. r. e. t. e. r.
p. e. t. a. s. i. c. h. a. n. t. o. d. i. c. t. a. i. l. l. a. r. i. a. n. o. n. i. s. c. a. s. t. r. o. d. u. c. t. a. s. u. o. d. u. e. d. e. c. r. e. t. o. q. u. a. n. t. e. e. x. p. e. n. t. i. o. d. e. c. e. d. e. m. e.
p. r. o. d. i. c. t. i. o. n. e. s. u. i. u. d. a. y. u. i. s. f. r. e. d. i. l. l. u. s. t. r. u. s. h. o. m. a. n. o. r. u. m. i. m. p. e. r. a. t. o. r. i. s. e. l. e. c. t. u. s. t. e. m. p. a. u. g. u. s. t. u. s. h. e. r. e. s. i. t. a. t.
q. u. o. d. e. d. e. c. r. e. t. o. s. u. t. i. n. z. o. b. l. i. C. a. s. t. r. u. m. L. a. s. t. i. p. m. a. n. t. i. u. m. u. n. i. u. e. r. s. a. t. i. o. n. e. s. e. x. t. e. r. o. h. i. o. c. t. o. b. o. s. e. l. e. c. t. i. s. a. y.

**Fridrich II., zvolený císař římský,
daruje a potvrzuje Přemyslu Otakarovi I.,
králi českému, své panství Floss,
hrad Schwarzenberg a jiné hrady a statky.**

1212, září 26., Basilej
originál, pergamen, latinsky, 24,5 x 42 – 2,5 cm,
přivěšena zlatá bula vydavatele
Národní archiv, AČK, inv. č. 3

Fridrich Sicilský potvrzuje českému králi majetky ve Francích a Vogtlandu

Překlad a přepis listiny:

VE JMÉNU SVATÉ A NEROZDÍLNÉ TROJICE AMEN. FRIDRICH z Boží milosti a přízně designovaný císař Římanů, vždy rozmnožitel říše, král sicilský, vévoda apulský a kníže kapujský. K povznesení jména královské výsosti, rozhodli jsme se být velkoryseji nakloněni prosbám těch, o jejichž neměnné věrnosti a bezúhonné oddanosti ve vztahu ke všem našim záležitostem jsme byli velmi dobře zpraveni. Domníváme se tedy, že bude důstojné a čestné, abychom odpověděli důmyslnější vstřícností těm, kdo našemu povýšení od počátku pomáhali a nepochybovali, a abychom jejich příkladem snadněji pomohli jiným k naší přízni.

Proto i my přihlížejíce k přeslavným službám oddanosti, které jasný král Čechů Otakar z nejlubšího pohnutí srdce s celým lidem českým až potud nám prokazoval a rovněž Pánu hodlá v budoucnu štědře prokazovat, v současnosti nakolik můžeme a natolik toužíme odměnit, známo činíme jak přítomným, tak budoucím, že my tomuto králi Čech dáváme a potvrzujeme a do věčného vlastnictví předáváme naše statky Floss s ministeriály, služebníky, jakéhokoliv by byli postavení a se všemi plnými právy k držbě, kterou náš děd Fridrich blahé paměti slavný císař římský, vždy rozmnožitel říše vykoupil od paní Adléty hraběnky z Cleve.

Rovněž mu dáváme a potvrzujeme hrad, jenž se jmenuje Schwarzenberk, s ministeriály, služebníky, jakéhokoliv stavu a se všemi neporušenými právy veškerých majetků, které náš děd vykoupil od vévody Jindřicha z Medelic.

Rovněž mu dáváme a potvrzujeme provincii, která se nazývá Milin, s Reichenbachem a vším jeho příslušenstvím. Také mu dáváme a potvrzujeme hrad Liechtenstein se vším příslušenstvím. Témuž králi předáváme v léno a potvrzujeme statky Mantel a Lube se vším příslušenstvím. Dále hrad Donin se vším příslušenstvím dáváme a potvrzujeme, jestliže jej dokážeme vyprostit z moci markraběte míšeňského. Pokud týž hrad nedokážeme uvolnit, učiníme to, co rozhodnou tři říšská knížata, která si vyvolí řečený král a která tehdy budou v naší milosti, spolu se třemi župany.

Aby však dar naší štědrosti, udělení a potvrzení nabyt na vážnosti a aby to bylo zřejmější pro budoucího nástupce, přikázali jsme toto privilegium napsati rukou Jindřicha de Parisius, notáře a věrného našeho a zlatou bulou stvrditi roku, měsíce a indikce níže psaných. Této věci svědkové jsou: arcibiskup z Bari, biskup tridentský, biskup basilejský, biskup churský, opat reichenauský,

IN NOMINE SANCTE ET INDIVIDUE TRINITATIS AMEN. FREDERICUS divina favente clementia Romanorum imperator electus et semper augustus, rex Sicilie, ducatus Apulie et principatus Capue. Ad excellendos regie celsitudinis titulos eorum votis nos uberius acclinare decrevimus, quorum fi dem ac devotionem circa universa negotia nostra promovenda integram ac inconvulsam certiori experientia didicimus.

Dignum nam que ac honestum arbitramur fore, ut eorum qui promotioni nostre ab exordio assistere non dubitaverunt, tanto sollercius obsequiis respondeamus, ut etiam eorum exemplo plerosque alios ad favorem nostrum fabilius allicere valeamus. Nos itaque animadvertentes preclara devotionis obsequia, que illustris rex Boemorum Ott acharus intimo cordis affectu cum universa Boemorum gente hactenus nobis exhibuit ac etiam Domino largiente in perpetuum est exhibiturus, suis ad presens, in quantum possumus, respondere cupientes obsequiis, notum facimus tam presentibus quam futuris, quod nos eidem regi Boemie donamus et confi rramus ac in perpetuum possessionem tradimus proprietatem nostram Vlozze cum ministerialibus, servis, cuiuscunque fuerint conditionis, omnique iuris integritate quarumlibet possessionum, prout avus noster Fredericus pie memorie gloriosus Romanorum imperator augustus emit a domina Adleida comitissa de Clewen.

Item donamus ei et confi rramus castrum, quod dicitur Svarcenberc, cum ministerialibus, servis, cuiuscunque sint conditionis, omnique iuris integritate qua rumlibet possessionum, ut dictus avus noster emit a duce Henrico de Medelic. Item donamus ei et confi rramus provinciam, que Milin dicitur, cum Richenbach et omnibus pertinentiis suis.

Item donamus ei et confi rramus castrum Lichtenstein cum omnibus pertinentiis suis. Eidem etiam regi concedimus in pheodum et confi rramus possessiones Mantile et Lve cum omnibus pertinentiis suis. Preterea castrum Donin cum suis pertinentiis donamus et confi rramus, si illud a marchione Missenense absolvere poterimus, si vero ipsum castrum absolvere non poterimus, quicquid tres ab eodem rege electi imperii principes, qui tunc in gratia nostra fuerint, cum tribus supanis decreverint facere, satagemus.

Ut autem nostre liberalitatis donatio, concessio ac confi rmatio maiori nitatur robore et evidentiori future successioni pateat veritate, presens privilegium per manus Henrici de Parisius, notarii et fi delis nostri,

opat svatohavelský, opat weisemburský, Berthold z Neuff en, protonotář naší královské kanceláře, hrabě Oldřich z Kyburku, hrabě Rudolf z Habsburku, lantkrabě alsaský, hrabata Ludvík a Heřman z Froburku, hrabě Werner z Hohenburku, urozený Arnold z Wart, Rudolf fojt z Raprechtsweileru, Albero z Tanhausu, Rudolf z Ramensberku a mnozí jiní.

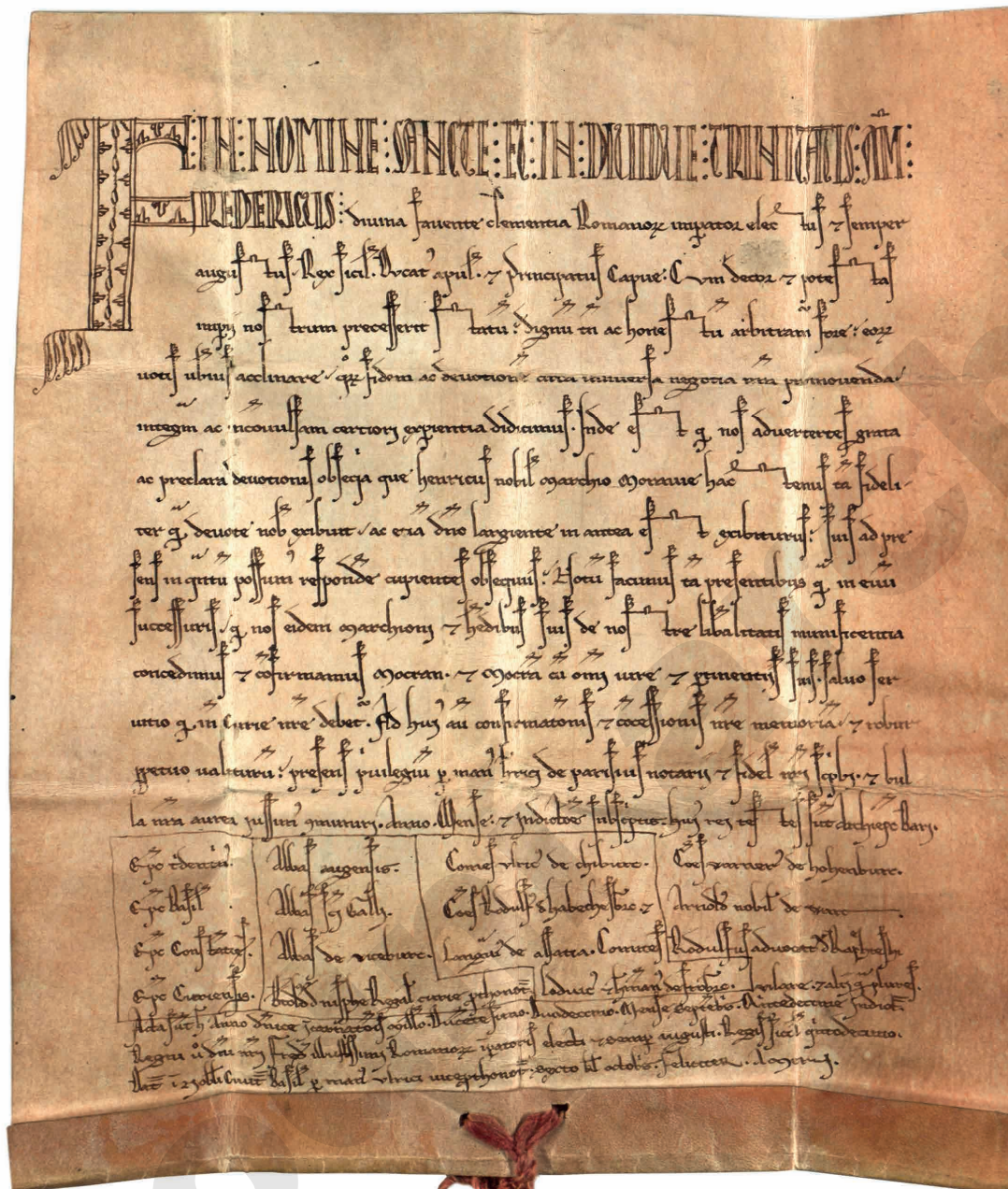
Stalo se léta od vtělení Páně tisícího dvoustého dvanáctého, v měsíci září, v patnácté indikci, království však pána našeho Fridricha, nejjasnějšího vyvoleného císaře Římanů a vždy rozmnožitele říše, krále sicilského roku patnáctého.

Dáno ve vznešeném městě Basileji rukou Oldřicha viceprotonotáře, šestých kalend říjnových šťastně amen.

scripsi et bulla nostra aurea iussimus communiri anno, mense et indictione subscriptis. Huius rei testes sunt: archiepiscopus Barenensis, episcopus Tridentinus, episcopus Basiliensis, episcopus Constantiensis, episcopus Curiensis, abbas Augensis, abbas Sancti Galli, abbas de Wiceburc, Bertoldus de Nifphe, regalis curie prothonotarius, comes Ulricus de Chiburc, comes Rodulfus de Habechesburc et langravius de Alsatia, comites Lodvicus et Hermannus de Froburc, comes Warnerus de Hohenburc, Arnoldus nobilis de Wart, Rodulfus advocatus de Raprehteshiwilare, Albero de Tanehuse, Rodulfus de Ramesberc et alii quam plures.

Acta sunt hec anno Dominice incarnationis millesimo ducentesimo duodecimo, mense Septenbris, quintedecime indictionis, regni vero domini nostri Frederici illustrissimi Romanorum imperatoris electi et semper augusti, regis Sicilie quintodecimo.

Datum in nobili civitate Basilea per manus Ulrici viceprothonotarii sexto Kalendas Octobris feliciter amen.

**Fridrich II., zvolený císař římský,
 uděluje Jindřichovi, markraběti moravskému
 a jeho dědicům místo a hrad Möckern.**

1212, září 26., Basilej
 originál, pergamen, latinsky, 26 x 30,5 – 2 cm,
 přivěšena zlatá bula vydavatele
 Národní archiv, AČK, inv. č. 4

Fridrich Sicilský uděluje a potvrzuje moravskému markraběti „Mocran et Mocran“ se všemi právy a příslušenstvím

Překlad a přepis listiny:

VE JMÉNU SVATÉ A NEROZDÍLNÉ TROJICE AMEN. FRIDRICH z Boží milosti a přízně designovaný císař Římanů, vždy rozmnožitel říše, král sicilský, vévoda apulský a kníže kapujský.

Protože ozdoba a moc císařská předchází náš stav, pokládáme alespoň za důstojné a čestné být štědře nakloněni přáním těch, jejichž věrnou oddanost ve vztahu ke všem našim záležitostem jsme na základě jistých zkušeností shledali naprosto pevnou.

Proto my po přihlédnutí k milým a přeslavným službám oddanosti, které nám Jindřich, vznešený markrabě moravský až dosud jak věrně tak oddaně prokazoval a rovněž Pánu hodlá v budoucnu prokazovat, v touze odměnit jeho služby nakolik je to v našich silách, známo činíme jak přítomným, tak budoucím, že jmenovanému markraběti a jeho dědicům z nadbytku naší laskavé štědrosti udělujeme a potvrzujeme **Mocran a Mocran** se vším právem a se svými náležitostmi, se zachováním povinnosti, která odtud plyne našemu dvoru.

K trvalé paměti a moci tohoto našeho potvrzení a schválení poručili jsme toto privilegium sepsati rukou Jindřicha de Parisius, notáře a věrného našeho a zlatou bulou stvrditi roku, měsíce a indikce níže psaných.

Této věci svědkové jsou: arcibiskup z Bari, biskup tridentský, biskup basilejský, biskup kostnický, biskup churský, opat reichenauský, opat svatohavelský, opat weisemburský, Berthold z Neuff en, protonotář naší královské kanceláře, hrabě Oldřich z Kyburku, hrabě Rudolf z Habsburku a lantkrabě alsaský, hrabata Ludvík a Heřman z Froburku, hrabě Werner z Hohenburku, Arnold urozený pán z Wart, Rudolf fojt v Raprechtsweileru a mnoho jiných.

Stalo se léta od vtělení Páně tisícího dvoustého dvanáctého, v měsíci září, v patnácté indikci, království však pána našeho Fridricha, vyvoleného císaře Římanů a vždy rozmnožitele říše, krále sicilského roku patnáctého.

Dáno ve vznešeném městě Basileji rukou Oldřicha místoprotonotáře, šestých kalend říjnových šťastně amen.

IN NOMINE SANCTE ET INDIVIDUE TRINITATIS AMEN. FREDERICUS divina favente clementia Romanorum imperator electus et semper augustus, rex Sicilie, ducatus Apulie et principatus Capue.

Cum decor et potestas imperii nostrum precesserit statum, dignum tamen ac honestum arbitramur fore eorum votis uberius acclinare, quorum fi dem ac devotionem circa universa negotia nostra promovenda integram ac inconvulsam certiori experientia didicimus. Inde est, quod nos advertentes grata ac preclara devotionis obsequia, que Henricus nobilis marchio Moraue, hactenus tam fi deliter quam devote nobis exhibuit ac etiam Domino largiente in antea est exhibiturus, suis ad presens in quantum possumus respondere cupientes obsequiis, notm facimus tam presentibus quam in evum successuris, quod nos eidem marchioni et heredibus suis de nostre liberalitatis munifi centia concedimus et confi rmamus **Mocran et Mocran** cum omni iure et pertinentiis suis, salvo servitio, quod inde curie nostre debetur.

Ad huius autem confi rmationis et concessionis nostre memoriam et robur perpetuo valiturum presens privilegium per manus Henrici de Parisius, notarii et fi delis nostri, scripsi et bulla nostra aurea iussimus communiri anno, mense et indictione subscriptis.

Huius rei testes sunt: archiepiscopus Bari, episcopus Tridentinus, episcopus Basiliensis, episcopus Constantiensis, episcopus Curien sis, abbas Augensis, abbas Sancti Galli, abbas

de Wiceburc, Bertoldus de Nisphe, regalis curie prothonotarius, comes Ulricus de Chiburc, comes Rodulfus de Habechesburc et langravius de Alsatia, comites Loduicus et Hermannus de Froburc, comes Warnerus de Hohenburc, Arnoldus nobilis de Wart, Rodulfus advocatus de Raprehteshiwilare et alii quam plures.

Acta sunt hec anno Dominice incarnationis millesimo ducentesimo duodecimo, mense Septenbris, quintedecime indictionis, regni vero domini nostri Frederici, illustrissimi Romanorum imperatoris electi et semper augusti, regis Sicilie, quintodecimo.

Datum in nobili civitate Basilea per manus Ulrici viceprothonotarii sexto Kalendas Octobris feliciter amen.